

Pyhäntö Kirsi & Soini Tiina (2006).

Supertohtoreita – miten niitä tehdään?

Kiinnostus tohtorinkoulutusprosessia ja tohtorien osaamisen laatua kohtaan on viime aikoina lisääntynyt. Suomalainen tutkijankoulutus ja sen tulokset on todettu kansainvälisesti kilpailukykyisiksi ja laadukkaiksi. Kansallisesti huolta ei kannetakaan siitä, ettei tieteellinen jatkokoulutuksemme täyttäisi mahdollisia yleiseurooppalaisia laatukriteereitä, pikemminkin ollaan huolissaan siitä, johtaako yhtenäisyyttä korostava kehitys väitöskirjojen ja jatkokoulutuksen laadun heikkenemiseen. Suomalaisen tutkijankoulutuksen kehittämisen näkökulmasta keskeisiä kysymyksiä lienevät: millaisin perustein, välinein ja kenen johtamana eurooppalaisessa tohtorintutkinnon ja tutkijankoulutuksen kehittämisessä edetään.

Tutkijankoulutuksesta käytävää keskustelua hallitsevat yhä pitkälti määrällisiin kysymyksiin ja muotoseikkoihin, kuten opiskeluajan pituuteen, väitöskirjan muotoon (monografia versus artikkeliväitöskirja) sekä rahoitus- ja koulutusmuotojen paremmuuteen (tutkijakoulutus versus ns. perinteinen jatkokoulutus) liittyvät kysymykset. Koulutusprosessia ei ole juuri tarkasteltu oppimisen ja tutkimuksen näkökulmista. Tässä artikkelissa tarkastelemme tieteellistä jatkokoulutusta opetussuunnitelmatyön näkökulmasta. Analysoimme opetussuunnitelman merkitystä tutkijankoulutuksen kehittämisen välineenä suhteessa kansallisen ja eurooppalaisen tason viimeaikaisten ohjausasiakirjojen määrittämiin jatkokoulutuksen tavoitteisiin ja tohtorin osaamiseen kohdistettuihin odotuksiin. Tarkastelut tehdään kasvatuspsykologisen oppimisen tutkimuksen viitekehyksessä. Analyysin pohjalta ehdotamme ns. reflektiivisen opetussuunnitelmamallin hyödyntämistä tutkijankoulutuksen kehittämisessä.

Aikuiskasvatus 4/2006, Vol 26.

Pyhäntö Kirsi & Soini Tiina (2006).

Super-PhD's – How to make them?

Lately there has been increasing interest in the process of educating PhD's and the competence of those holding the degree. In international comparisons, Finnish postgraduate education has been found to be competitive and of high quality. Nationally there is little concern about whether academic postgraduate education meets potential European quality criteria, but rather about whether the trend towards the unification of degree structures might lead to a weakening of the quality of dissertations and postgraduate education more generally. From the viewpoint of Finnish postgraduate education, the essential issues are who and on what grounds will lead the process of developing European degree structures, what these degrees will include, and what tools will need to be developed to further the process.

Discourse on postgraduate education is still largely dominated by issues related to quantitative factors and formalities such as the duration of studies, the form of the dissertation (a monograph versus an article dissertation) and the relative merits of competing forms of funding and organising education (graduate schools vs. so-called traditional postgraduate education). There has been very little analysis of the educational process from the perspective of learning and research, however. In this article, which draws on education psychology and learning research, we discuss academic postgraduate education from the viewpoint of curricular design. We analyse the role of the curriculum as a tool for developing postgraduate education in the context of goals defined for postgraduate education and the competence of PhD's in recent national and European-level guidelines. Based on this analysis, we recommend that the so-called reflective curriculum model be used for developing postgraduate education.